

[Keld Andersen]

re i nye arbejdspladser, og som ville overholde dansk miljølovgivning, er blevet træt af at vente på danske myndigheders afgørelse. Nu, hvor sagen altså er afgjort, har man mere eller mindre besluttet, at man alligevel ikke vil opføre denne fabrik, og derved mister vi omkring 100 arbejdspladser, som vi har så hårdt brug for.

Miljøministeren (Ivar Nørgaard):

Spørgerne har jo på illustrerende vis fremhævet de to sider af sagen, som miljømyndighederne skal prøve at afbalancere. Den ene spørger, den første, har altså ønsket, at man skulle trække længere til den ene side, og de to andre spørger til den anden side. Der er selvfølgelig tale om en afvejning af på den ene side hensynet til befolkningens miljømæssige beskyttelse og på den anden side erhvervslivets interesser.

Vi har opbygget instanser her i landet, som grundigt og sagligt skal analysere disse problemer og træffe afgørelser, og det er endda lavet sådan, at man har en første instans, og over den er opbygget en ankeinstans. Jeg mener, at det er ganske rimeligt afbalanceret opbygget, og at folketinget derfor har lagt en grund for sådanne afgørelser i lovgivningen, som er velafbalanceret. Men det kan selvfølgelig ikke undgås, at der er nogle, der finder, at man er gået for langt til den ene side, og nogle til den anden side.

Mit synspunkt er, at sagen har fået en grundig, saglig behandling. Sagen er blevet behandlet i begge instanser. De to instanser har altså vurderet det forskelligt, og vi har – viselige som vi er her i den lovgivende forsamling – tillagt ankeinstansen den endelige afgørelse. Det mener jeg at vi bør tage til efterretning. Jeg mener stadig væk ikke, at vi bør drage videregående konsekvenser af, at dette system nu virker i denne konkrete sag. Jeg vil erkende, at det tager tid at foretage sådanne undersøgelser. På den anden side vil jeg også erkende, at det skal gøres grundigt og sagligt, og det er altså en balancekunst. Jeg kan kun sige, at det synes jeg at vi må acceptere.

Til hr. Askjær Jørgensen vil jeg sige, at jeg ikke kan gå ind i detaljer med hensyn til, hvad der har været drøftet i miljøudvalget, i øvrigt før jeg blev miljøminister, men jeg kan

da oplyse, at jeg ikke selv ryger 10 cigaretter om dagen.

Hermed sluttede spørgsmålet.

10) Til *ministeren for kulturelle anliggender* af:

Annelise Godfredsen (KF):

»Kan ministeren afkræfte, at de personer, der ifølge Berlingske Tidende den 2. november 1978 er berørt af sagen om de forsvundne kørselsregnskaber på det kgl. bibliotek, herunder de i artiklen nævnte overordnede funktionærer, deltager i sikrings- og revisionsarbejde på biblioteket, og i benægtende fald vil ministeren da tage initiativ til, at forholdet ophører?«

(Spm. nr. 165).

Skriftlig begrundelse.

Det endnu uopklarede bogsvind på det kgl. bibliotek har medført en ansøgning på 6 mill. kr. til revision, som finansudvalget for nylig bevilgede.

Der er tidligere bevilget store beløb til sikring af samlingerne, herunder visitationsanlæg. Det må virke uheldigt, hvis offentligheden pålægges at finansiere kontrolforanstaltninger og store udgifter til revisionsarbejde, når det nu oplyses, at der internt blandt bibliotekets medarbejdere er forekommet uregelmæssigheder og manglende kontrol i regnskabsførelsen, og at der efter det i bladet oplyste blandt disse medarbejdere er udset folk til at varetage sikrings- og revisionsopgaver.

Ministeren for kulturelle anliggender (Niels Matthiasen):

Efter det for mig oplyste foreligger der en udførlig instruks for førere af motorkøretøjer under rigsbibliotekarembetet, som det så smukt hedder. Denne foreskriver bl. a., at der for hver af det kgl. biblioteks og universitetsbibliotekets 9 bogbiler skal føres en kørebog, hvori hver enkelt kørsel skal noteres, og noteringerne kan indskrænkes til mindst én gang dagligt.

Imidlertid har de for bogbilkørslen ansvarlige skønnet, at disse detaljerede daglige noteringer ikke var nødvendige for at sikre en tilstrækkelig kontrol med bogbilernes anvendelse. Flertallet af bogbilerne kører således i